

ENTERED AT THE POSTOFFICE AT PARKLAND WASH. AS SECOND CLASS MATTER.

Nr. 27.

Parkland, Wash. Sdr Juli, 1898.

Sdr Aarg.

Kundskaben om Gud og hans Søn er kilden til det evige liv.

„Den dette er det evige liv, at de hender dig, den eneste sande Gud, og den, du udsætte, Jesus Kristus.“ (Job. 17, 3.)

Gud er vor og alt levendes skaber. Han gav os tilberelse og liv. Han holder vi derfor alt, hvad vi eier og er.

Da Gud skabte mennesket efter sin egen lignelse, gjorde han det i den hensigt, at mennesket skulde ære og forherlige Gud, medens Gud skulde skænke mennesket lykke og salighed. Og denne lykke skulde netop bestaa i samsynet med Gud og i en jublende forherligelse af ham, som er det højeste væsen, himlens og jordens almægtige skaber. Og af den hellige historie ved vi, at menneskets oprindelige tilstand var en tilstand i fuldkommen lykke.

Men synden kom ind i verden og tilintetgjorde menneskets oprindelige lykke; men den ødelagde ikke den iboende trang til lykke, som findes i ethvert menneskes hjerte. Der er i den menneskelige natur en almindelig stræben denimod lykke. Vilde søger den uden undtagelse og er ivrige for at naa den. Men blir der spørgsmaal om, hvorledes man skal søge den, hvor man skal søge den, da baade er og har meningerne altid været saa dulle, at aldrig var noget menneske istand til at give en almenkelig regel, en regel, som kunde gjælde for alle i deres higen efter lykke.

Raster vi blifket om os, døaler vi ved jibet, saaledes som det arter sig for vore sine, da vil vi lægge mærke til, at hver enkelt forsøger dette maal paa den maade, som bedst stemmer overens med hans natur, hans medfødt anlæg og tilbøjeligheder. Nogle søger sin lykke i et roligt og mageligt liv, andre i et liv, fuldt af arbejde; nogle søger den i opnaelsen af verdslig ære og berømmelse, andre i tilfredsstillelsen af sine sanselige drifter og lyfter; nogle i en samlen af jordiske gælder, andre i erhvervelsen af aandelige gælder, nogle i høflighed til mennesker, andre i høflighed til sig selv; og hvad maade og midler angaar, saa præder nogle at opnaa lykken paa en

arvelig og aarværdig maade, andre berid med uhelderlige og uædle midler.

Men hvad er nu frugten af denne saa almindelige og ivrige stræben efter lykke? Finder alle lykken, som søger den? Historien lærer os, og et kort antal folkelige sprog, anekdoter, fortællinger og bøger gaar ud paa at vise os og overbevise os om, at sand lykke er en meget sjelden vare. Gjennem det hele klinger den samme grundtone som i hin sørgelige skrivenis bøger: „Vil er forføngelighedens forføngelighed.“

Mennesket bedrager sig selv. Hvad der efter dets mening vil bringe lykke, kan det paa afstand synes især det tilføllendes hele træstær; men er man kommen i besiddelse af det saa ivrig eftertragtede, finder man ikke, hvad man søgte, men meget ofte netop det modsatte. Støffelse og misnøje blir saa frugten af det hele — og ikke lykke.

Men hvori skal man nu søge grunden til, at denne saa almindelige stræben mødes med et næsten ligeaa almindeligt uheld? — Mennesket søger ikke sin lykke, hvor den er at finde. Det glemmer sin skaber, blir fremmed for ham; derfor er det ogsaa ulykkelig trods alt, hvad det her i livet kan give navn af lykke. Thi skabningen kan ikke blive lykkelig uden sin skaber. Mennesket er skabt, ikke blot ved Gud, men ogsaa til Gud; derfor vil dets hjerte altid forblive urolig, længtende, vigende, indtil den endelig finder tilbage til sit ophav.

Mennesket søger altså ofte sin lykke i legemlige ting, glemmende, at det er en uholdelig aarv og skulde søge den i aandelige ting. Det søger altså ofte sin lykke i det timelige liv, glemmende, at det er skabt for det evige liv, og at det timelige liv blot er et stoppested paa veien til evigheden, blot en skole, hvori mennesket skal dannes og opdrages for evigheden.

Der gives vistnok mange, som ikke tror paa nogen evighed; og dog er intet viskere end evigheden, en evighed med en dobbelt mulighed: enten evig lykke eller evig ulykke, evig død eller evigt liv. Paa et af to man ender bare betredt. Og den, som ikke anser det for værd at berede sig til et evigt liv, maa være forberedt paa at finde evig død.

Denne betragtning, saa fuld af edighedens alvor, burde dog drive enhver til at indse nødvendigheden af at søge det evige liv. Men da blir spørgs-

maalet: hvor skal man søge det, hvorledes skal man opnaa det, og hvori befaar det evige liv. Skriften giver os følgende svar: „Dette er det evige liv, at de hender dig, den eneste sande Gud, og den, du udsætte, Jesus Kristus.“ Ved kundskaben om Gud og hans Søn kan man altså opnaa evig lykke, evigt liv, ja dette „er“ allerede det evige liv. Vi søge kundskaben om Gud blir saaledes endegyldende med at søge det evige liv; at eie kundskaben om Gud og hans Søn blir endegyldende med at eie det evige liv.

Hvor mange leber dog alle sit liv den, som var graden det endelige maal, som gædes der ikke noget liv efter dette, nogen evighed. Derfor søger de ogsaa forgjæves efter lykken. Den styre for dem; og naar de mener at have grebet den, er den længst borte.

Kun den er i sandhed lykkelig, som kan staa ud over tiden, ud over graden ud i evigheden og stange sig til forjættelsen om et evigt liv. Men nu virker kundskaben om Gud evigt liv; derfor er kun den i sandhed lykkelig, som eier kundskaben om Gud.

Men nu turde maaste nogen bemærke: trædes der intet mere, da kan dog opnaelsen af det evige liv ikke være saa vanskelig; i ethvert fald behøver man da blot erhverve sig en smule kundskab om Gud — og saa er ens lykke og velsærd sikret for tid og evighed; og ikke saa saa kunde maaste sige: jeg kan mine barnelærdomsbøger til fuldstændighed og er saaledes vel underrettet, jeg har flere gange lært min latinske, bibelhistorie og forklaring fra bærn til bærn, der er intet af vigtighed i de kristelige sandheder, som jeg ikke har kundskab om. En og anden blandt de ældre kan vel endog have fordybet sig i de vanskeligere bibelske spørgsmaal, fulgt de religiøse fridigheder med ivær og interesse, ja endog selv deltaget i meningsudvekslingerne angaaende Skriftens indhold, — og saa kan det ligge saa nær at drage den slutning, at med al denne kundskab om de hellige ting, burde man dog være vis paa det evige liv. Og dog kan man saa let bedrage sig. Der ligger nemlig mer end en betydning i ordet: „kundskab,“ og det er af høieste vigtighed, at man griber den rette.

Betragt: hvorledes betragtede du disse barnelærdomsbøger? Var den kundskab, de meddelte, intet mere for dig end

høilidsomhedil andet kundskabsag, til eksempel historie eller geografi, der vistnok kan interessere, men som dog lader personlighedens indre gehalt uberrørt? Hvis saa — tror du da, at kundskaben om Gud tagen i den betydning vil sikre det evige liv?

Eller betragt: paa skolen kan jo eleven træffe paa et fag, som forekommer ham overmaade tør og kjedelig, men som han dog maa tilegne sig. Hvis han lærer paa at komme gennem sin klasse. Har nu dine barnelærdomsbøger været saadanne tørre, kjedelige bøger for dig, som du vistnok lærte, men med ulyst, da du jo ellers ikke havde udset til at komme gennem og blive konfirmeret? Hvis saa — tror du da, at en kundskab om Gud, saa modstræbende tilegnet, vil kunne sikre haabet om evigt liv? — Nei, og tusinde gange nei! Det er ikke blot den historiske eller intellektuelle kundskab om Gud der sigles til, — en saadan kundskab er ikke vanskelig at tilegne sig, og det vilde i sandhed ikke være saa vanskelig at opnaa evigt liv, hvis intet andet var ment. Du erindrer maaste hvert ord i din barnelærdom, du har maaste lært et stort antal foredrag og afhandlinger, populære samvelfom lærde, over de hellige sandheder, du har maaste atter og atter læst din Bibel ud, ja tør hende lært det meste af den udenad, — og alligevel kan du være langt mere fjern fra det evige liv end den, som maaste blot ermer at fremkomme sit „jadervor“ og solderens bøn.

K. X.
(Here.)

Overlader du Sorgen til din Gud?

Luther saa en Aften en liden Fugl sidde paa et Træ, hvor den vilde tilbringe Natten. „Denne lille Fugl,“ sagde han, har holdt sit Hjertensmaal og vil jo se tragt nok; den bekymrer sig ikke, end mindre søger for den Dag i Morgen eller for Detberge, som David siger (Ps. 91, 1. 2.): Den, som sidder under den Hvælvedes Beskyttelse og bliver under den Almægtiges Skygge, siger til Herren: Min Tilid er du! — Saaledes sidder den lille Fugl glad og rolig paa sin Kvist og lader Gud sørge. Den er meget klogere end vi!“

Matth. 6, 26. Ser til Himmelsens fugle, de saa ikke og høje ikke og sørge ikke i Væder, og Guds himmelske Fader sørger dem.

Fra Minnesota Distrikts Hærs- møde.

(Ser Ferrets.)

(Sluttet.)

Lørdag Eftermidd. Andagt ved
Past. Langeland.

Fleere Rapporter og Komiteind-
stillinger hørtes.

I Anledning Bygning af Al-
derdomshjem i Stoughton be-
stemtes at fastholde Beslutning
fra La Crosse Mødet i '96, gaa-
ende ud paa intet at gjøre med
Bygningsarbeidet, før det hele
Beløb, \$15,000, er sikret.

Ellers tilstemtes Iowa Mødets
Beslutninger i Sagen.

Et meget liberalt Tilbud om
Land og Huse for et Barnehjem
i Minnesota Distrikt blev op-
læst. En Jens Urdahl tilbød deri
Distriktet et Stykke Land paa
120 Acres, beliggende omtrent 2
Mil fra Wild Rice Kirke i Past.
Vaalers Kald, og \$1000 i Penge
eller 40 Acres Land med Byg-
ninger, beliggende ved Kirken,
til Oprettelsen af et Barnehjem.
Tilbudet indeholdt ogsaa Be-
stemmelser om, at det skulde
overlades til en Komite, bestaa-
ende af Formand Bjergo, Pas-
torerne Abel Lien, J. R. Vaaler
samt d' Hr. O. Berg, Lake Park,
og Knut Opheim, Fertile Minn.,
at handle efter bedste Skjøn i
Sagen.

Denne Komite fik ogsaa i Op-
drag at gi Indstilling til næste
Synodemøde angaaende Distrik-
tets Incorporation.

Indstillingen om Organisation
af The Norweg. Luth. Mutual
Fire Insurance Ass'n blev, lige-
som ved Iowa Mødet, henvist til
Prestekonferencen til videre Be-
handling.

Søndag var en Glædesdag for
fleere af Menighederne i Pastore-
ne Mousens og Wisnes's Kald, idet
to Kirkeindvielser og to Grund-
stenslægninger fandt Sted der-
steds.

Shenone Kirke, hvor Synode-
mødet holdtes, blev indviet ved
Past. Joh. Halvorsen. Paa
Grundlag af Es. 6 paaviste han,
hvori den rette Gudsdyrkelse
bestaar og angav Ærefrygt, Yd-
myghed og Lydighed som dens
tre Hovedmomenter. Provste-
talen holdtes af Past. Førde.
Ved Kirkindvielsen i Gol forret-
tede Past. Solseth. Menighedens
gamle Prest, Past. Bale, holdt
Provstetalen. Ved Grundstens-
lægningerne forrettede Past.
Billie i Horace og Formand Bjør-
go i Wolcott.

Mandag Morgen Andagt ved
Past. Erdahl. Fuldmagtskomi-
teen rapporterede en hel Del Gjø-
sters Ankomst.

Skolesagen med Past. Thingol-
stad som Referent forelaa til
Behandling.

Følgende Punkter oplæstes og
lagdes til Grund for Forhand-
lingerne:

1 Hvorledes kan de lutherske
Kirkefolk bli bedre belært.

a, om Nødvendigheden af mere
Religionsskole:

b, om den nuværende Reli-
gionskoles Utilstrækkelighed.

2 Kan og bør der gjøres mere,
end der er gjort, forat skaffe
skikrede Lærere for Skolen?

Diskussionen, som paafulgte,
var meget livlig og i høj Grad
praktisk. Mange af Talerne
mente, at Presterne ogsaa i den-
ne Sag burde gaa i Spidsen.
Hovedvanskelighederne for at
faa Menighedsskoler istand fandt
man at være Mangel paa Erkjen-
delse af disse Skolers store Vigtig-
hed samt den deraf følgende
Knibenhed, naar det gjælder at
faa saadanne oprettede.

Mandag Eftermiddag Andagt
ved Past. Brevik.

Efterat ha gjort sig færdig
med endel Smaasager gik Mødet
over til Valg af Embedsmænd,
der havde følgende Udfald:

Sekretær, Past. Jorbahl; Sup-
pl., Past. Førde. Kasserer, Hr.
E. L. Hjermstad; Suppl., C. F.
Hjermstad. Revisorer, Hr. Chr.
Pedersen og Chr. Boxrud; Sup-
pl., Prof. A. C. Kaase og H. Al-
len. Kirkeraadsmedlem, A. C.
Yivisaker; Suppl., E. O. Sæther.
Missionskomite, Formand Bjør-
go og Pastorerne Vangsnes og
Jerdes.

En Indstilling om Regulativ
for Valg af Embedsmænd blev
besluttet henvist til Fælles-
synoden næste Aar.

Sagen med Past. Muus blev
derpaa taget op til Behandling.
Han ønskede selv, sa han, at der
skulde bli en Ende paa den. Et
Udsættelsesforslag blev forkastet
med en overvældende Majoritet.
Komiteen, til hvem Sagen var
blit henvist, fremla følgende
Indstilling:

1.

Da Pastor B. J. Muus har for-
kastet og fordømt som falsk Lære
de Guds Ords Sandheder.

A, at saalænge et Menneske
staar under den forberedende
Naade, har det, trods al Kund-
skab og Erkjendelse, dog endnu
intet nyt, aandeligt Liv, trods al
Forandring i dets Tanker, Følel-
se og Tilboieligheder dog endnu
ingen frigjort Vilje; men det er
fremdeles ganske og aldeles
trælbundet under Synden og
helt igjennem kjødeligt, indtil
det ved Troen blir omdannet og
gjenfødt,

B, at en troende kristen kan
og bør være vis paa sin Salig-
hed,

C, at alene en troende kristen
kan bede paa en Gud velbega-
elig Naade.

2.

Da han baade i Skrift og i Tale
har fremført og forsvaret Lær-
domme, som staar i aabenbar
Strid med Guds hellige Ord og
den lutherske Kirkes Bekjendelse,
som f. Eks. at „et Menneske
kan ville, virkelig ville, blive
frelst ved Kristus uden Tro paa
ham, og at Gud ikke omvender
noget Menneske, uden at det
medvirker til sin Omvendelse.“
(Protokol over den i La Crosse
nedsatte Komites Forhandlinger
med ham.)

„Naar Gud ved sit Ord og sin
Aand virker paa et Menneske
forat omvende det, saa vil Men-
neskets Omvendelse „afhænge
af dets eget Valg,“ af det For-
hold, hvori det sætter sig til
Guds Naades Paavirkning.“ (Pro-
tokol over Kirkeraadsforhandlin-
ger, Pagina 31.)

„Skriften udtrykker sig paa
fleere Steder saaledes, at Men-
neskenes Tale og Gjerning eller
Forhold er Aarsag til deres Om-
vendelse og Salighed. Deraf
følger, at Menneskenes Forhold
maa i en eller anden Henseende
være Aarsag til deres Omvendelse
og Salighed.“ (Konferense i
Zumbrota, '86.)

„Jeg, Muus, siger: Der er en
Mellemtilstand. Naar en er un-
der Guds Aands Paavirkning, er
han hverken absolut død som en
Hedning eller absolut levende.“
(Protokol over Kirkemødet i
Minneapolis, P. 29.)

„Vil man have os til at tro,
at det er usvigelig vist, at vi en-
gang skal blive salige, da ved vi
ogsaa, at vi intet vil have med
en saadan Tro at skaffe.“ („Hvad
den norske Synode har villet og
fremdeles vil.“)

„Pastor Muus bekjendte, at
han fremdeles lærer, at en kan
bede saaledes, at Gud hører ham,
selv om han ikke har den Tro,
som overfører ham fra Synde-
standen til Naadestanden.“ (Pro-
tokol fra La Crosse Mødet.)

3.

Da Pastor Muus tiltrods for
gjentagne Forhandlinger med
ham og Formaninger baade of-
fentlige og private, vedbliver i
sine falske Lærdomme.

4.

Da han paa mange Maader har
brudt med vort Samfund og over-
traadt dets Forfatning og Beslut-
ninger (f. Eks. Menighedens
Splittelse, Presters Afsettelse,
Oprettelse af det antimissouriske

Dr. J. L. RYNNING

French Block, Cor. 13th & Pacific Ave.
Telephone Black 1391. Tacoma,

Office Hours 2-4 and 7-8 P. M.
Sundays 2-3 P. M.

Office Hours, Pac. Luth. University,
Parkland, 9 A. M.

Telephone Parkland
KRAABEL & ERICKSON.
Dealers in
Groceries
Hardware
Patent Medicine etc.
School Books, Stationary Stu-
dents supplies a speciality.
PARKLAND, - - - WASH.

JOHN O. BROTTM,
Dealer in General
Merchandise,
Groceries,
Dry Goods,
Clothing, Boots
and Shoes
School Supplies
and Notions.
PARKLAND, WASH.

H. V. ROBERTS,
Candlelæge.
Crown and Bridge Work a Speciality
Call and get prices
Room 206, 1156 Pac. Ave. Tacoma.

VISELL & EKBERG,
Scandinavian Booksellers, Schoolbooks
in English and Norwegian. Stationery
and Supplies. Bibles etc.
1105 R. R. Str. Tacoma, Wash.

S. SINLAND
Kontraktør & Bygmester,
Udfører al Slags Snedkerar-
beide.

Husbygning en Specialitet.
PARKLAND, - - - WASH

A. G. BONNER,
Fotografist.
Portrætter
Reservat udført
Mit Arbeide
Reservat af over 10000 Billeder.
947 C Str. TACOMA WASH.

Broderskab osv.) og i flere Aar ikke har deltaget i vort kirkelige Arbejde, og endnu ikke har erkjendt det syndige heri og gjort Bod derfor, saa bør han ansees som en, der selv har løst sin kirkelige Forbindelse med os.

Pastor O. E. Solseth, Formand.
Pastor N. Førde, Sekr.
Pastor O. Estrem.
Repr. L. M. Lillehaugen.
Repr. M. L. Mikkelsen.

Komite.

Past. Muus forsøgte at faa en Diskussion istand ved at gjen tage endel af sine gamle, forslidte Anklager mod Synoden og dens ledende Mænd for falsk og sjælefordærvende Lære; men det lykkedes ikke. Man fremholdt for ham, at der nu ikke var Tid længer hverken for Diskussion eller Udfugter, men at Spørgsmaalet var, om han fremdeles holdt fast ved sin Stilling fra Stridens Dage og vedkjendte sig de Udtalelser, som man i Anklagen havde til lagt ham.

Til Punkt 1 svarede Muus, at han, dersom han vidste, at han havde gjort noget saadant, vilde være den første til at gaa for Past. Muus.

De andre Punkter vedkjendte han sig som nogenlunde overensstemmende med sin Tro og Lære.

Da man spurgte Muus, hvorfor han vilde staa i Synoden, naar han fandt sig beføjet til at reise saadanne Anklager mod den, som han havde gjort, svarede han, at han gjerne vilde fuldføre sin Tjeneste. Han havde som Prest forpligtet sig til heller at udøse sit Blod end taale falske, fanatiske Lærdomme.... Den norske Synode, sa han, var en Fortsættelse af vore Fædres Kirke, og det var for ham en væsentlig Ting. Man skal ikke forlade sin egen Forsamling; man skal ogsaa holde sig til det, som historisk er givet os.

Da Indstillingen blev sat under Afstemning, viste det sig, at 189 var for den, 2 stemte imod og 11 stemte ikke. Den ene af dem, som stemte imod, oplyste, at han ikke havde haft Anledning til at sætte sig ind i Sagen; heller ikke vilde han være med at rykke Flinten fra Hveden, men overgav det til Høstens Herre.

Saasomt Afstemning havde fundet Sted, reiste Muus sig og til Farvel udtalte sin hjertelige Tak til Synoden for den Tid, han havde staaet som Medlem af den; det havde været ham en Glæde at være med i dens Arbejde.

Muus sluttede med Ønsket om Guds rige Velsignelse over Samfundet og dets Virke.

Form. Koren vilde paa An-

modning gi Past. Muus et venligt Ord med paa Velen. Han paaviste, at det, som var gjort, var i fuld Overensstemmelse med Guds Ord og Samfundets Konstitution. Det var en Kjærlighedsgjærning, man derved havde bevist ham. Vi har ikke glemt, sa han, og vil ikke glemme, hvad den norske Synode i sin Tid har skyldt Muus, og at det ikke blot var de gamle, som holdt af ham, men at der var det ved ham, som har draget baade Agtelse og Kjærlighed fra de unge Slægter. Han vilde derfor paa den hele Synodes Vegne si Past. Muus, „at det var med blødende Hjerter, at vi skiltes fra ham, og at vi sender vore allerbedste Ønsker og Bønner med ham. Og Gud, som er rig paa Barmhjertighed, han gjør, naar den Tid kommer, og vi skal mødes hisset, at vi da maa give hinanden Broderhaanden paa en saadan Maade, som er den ene rette.“ Og i den hele Synodes Navn vilde han ønske Muus al Velsignelse.

Det var en bevæget Stund, da de to gamle Kirkens Stridsmænd rakte hinanden Haanden til Farvel, og mange af dem, som var tilstede, græd bitre Vemodstaarer. Den mest rolige i hele Forsamlingen var vist Muus selv; han gik ind i Sakristiet, hvor han krøb ud gennem et Vindu, og mens man indenfor sad og tørrede Taarer, stod han selv udenfor og tændte sin "Corncob." En hel Del Forenede Kirkens Folk var tilstede i Kirken under Sagens Behandling. Da Muus gik ud, strøg ogsaa de paa Dør. At dømme efter den Maade, hvorpaa de flokkede sig om ham ude paa Kirketunet, saa det ialfald ud til, at de vilde vedkjende sig ham og hans Lære, selv om ikke Jaastad og andre af samme Samfund vilde gjøre det paa Mødet i Lanesboro.

Der var mange baade blandt Prester og Delegater, som, ligetil Sagen kom op til Behandling, var i Uvished om hvorledes at stemme; men da Past. Muus begyndte at kaste ud de saa ofte tilbageviste falske Beskyldninger mod Synoden og dens ledende Mænd for Lærdomme, som de aldrig har ført, forsvandt de sidste Rester af deres Sympathi, og Afstemningen fik derfor det Resultat, som den gjorde.

En Indstilling om Frikonferencer blev henvist til Prestekonferencen. Samme Skjæbne fik en Indstilling angaaende Optagelse og Eksamination af teologiske Studenter.

Tirsdag Morgen Andagt ved Past. Th. Nilssen.

Det blev oplyst, at Synodal konferencen skulde afholde Møde inar, og at Minnesota Distrikt burde vælge Delegater til samme da Iowa Distrikt havde forsømt at gjøre det. Prof. O. Brandt valgtes.

Det meste af Formiddagen optoges med at høre Indstilling fra Komiteen for Lærestalter.

Den nedsatte Komite for Luther Seminars Opførelse havde ifølge Indstillingen antaget de af et Arkitektfirma i St. Paul leverede Tegninger til den nye Bygning. Det besluttedes at indsamle 35000 Dollars, for hvilken Sum 1 af Bygningen vil kunne opføres. Dersom de fornødne Midler kommer ind lidet, besluttedes at gaa lige med at bygge Basement allerede til Høsten.

Komiteen anbefalte i sin Indstilling: I Tilfælde Prof. Ylvisakers Hus ved Seminarsiets Flytning til Robbinsdale forringes i Værdi, bemyndiges Synodens Kirkeraad til at ordne denne Sag, saa Prof. Ylvisakers Tab kan erstattes. Dette tilstemtes.

I Anledning Seminarsiets midlertidige Flytning fattedes følgende Beslutning:

Saafernt det Lokale, som man nu har, kan beholdes og sættes i brugbar Stand, flyttes ikke Seminariet fra Robbinsdale, før man har det nye Seminar færdig.

Med Hensyn til Besættelsen af den ledige Lærepost ved Luther College besluttedes henstillet til Synoden, at denne Post besætttes med fast Lærer saasomt som mulig.

Kirkeraadets Henstilling til Synoden, om at Past C. K. Preus kaldes midlertidig til Lærer i Norsk og Religion, blev ogsaa tilstemt.

Mødet Tirsdag Eftermidd. Andagt ved Past. Ingebrigtsen.

Man fortsatte med at høre Indstillinger. I de fleste Punkter baade hvad Luther College og Luth. Normal. School angaar tilstemtes Iowa Mødets Beslutninger.

Hr. Robbins havde sendt en Begjæring til Prof. Frich om at faa sig det Stykke Land tilskjødet, som han i sin Tid gav til Synoden som Seminariegrund. Dette Begjær blev indvilget med den Forstaaelse, at Overdragelsen ikke finder Sted, førend det nye Seminar er paa sin Plads.

Iowa Mødets Beslutning om at ansætte Prof. Haldor Hansen, som fast Lærer i Sang og Musik ved Luther College tilstemtes med den Tilføielse, at Synoden træffer en Ordning, hvorved Sanglærerens Løn udredes af Lærelønskassen, og at man for

THE RED FRONT

"Zeten" med et stort Lager af Hæder
florber beklædnings og be
nyttelse og møbelfabrik

Cutaway Suits
Single Breasted Sack
Suits
Double Breasted
Sack Suits
Round Cut Suits

J. Clay Worsted's, Serges og
Casimere smagfulde
og vakre Mønstre.

Intet Præferi, ingen falske Udsænde,
Intet Dumbug'alg. Vore Varer er
af de bedste, som kan erhol-
des for Penge og tjæbes
for Kontant.

Rum, se og overbevis dig om, at du
ogsaa skal finde Varer til Præfer,
som er værdt at skænke
Opmærksomhed.

"Men's Suits" fra \$3.50
og opover.

The Red Front Clothing &
Shoe Company.

1310 Pacific Avenue.

Hans Lovelock, Bestyrer.

J. M. Arntson,

Notary Public.

Notary Public.

Udfærdiger alle lovlige Dokumenter
saasomt Skjæder, Kontrakter, m. m.

Municipal Court-Rooms
City Hall.

TACOMA, - - - - - WASH

Student-
Supplies
OF
ALL KINDS

Vaughan & Morrill Co.

926 Pac. Ave. - - Tacoma, Wash

ALLEN & LAMBORN
PRINTING CO.

Over Post Office, Tacoma.

Have special facilities
for the execution of Print-
ing in foreign languages.

Fremtiden saameget som mulig undgaa Extradgifter for Eleverne.

Forat faa et Sygehus opført ved Luther College besluttedes ligesom ved Iowa Mødet at anmode Collegets Præsident om at opfordre Eleverne ved Colleet til at arbejde for Indsamling af Penge til Opførelse af et saadant. 600 Dollars blev anset som tilstrækkeligt.

I Anledning Indberetning fra Church Extension besluttedes: Minnesota Distrikt gir Prester og Menigheder det Raad, at naar de yder Bidrag til denne eller hin Menighed, som beder om Hjælp til sin Kirke, saa ydes saadant Bidrag som Løn fra C. Ex.

Et Forslag, indsendt fra Chicago og Madison Specialkonferens om Udgivelsen af et eng. luth. Børneblad, tilstøttedes. Presterne i nævnte Kreds fik i Opdrag at gjøre det nødvendige Arrangement, forat Bladet kan begynde at udkomme saa snart som mulig.

Mødet var dermed færdig med sine Forretninger.

Form. Bjørge frembar Presterne og Repræsentanternes hjertelige Tak til Pastorerne Mosen og Wisnes og deres Menigheder for al udvist Gæstfrihed og Venlighed samt udtalte Ønsket om, at de førte Forhandlinger maatte bli til gjensidig Velsignelse baade for Tid og Evighed.

Past. Mosen takkede paa Kaldets Vegne og udtalte det Haab, at om vi ikke her mere skulde se hinanden, at vi dog engang maatte mødes Huset og ingen af vore savne. Form. Koren sluttede med Andagt. Moderne var meget godt besøgte, og enkelte Dage var der en 12-1300 Mennesker tilstede. Forhandlingerne fulgtes med stor Interesse, og den ensstemmig Mening var, da man skiltes, at Mødet idetheletaget havde været baade hyggeligt, opbyggeligt og belærende.

E. Berrum.

Tomas Akvinas.

Han stammer fra en gammel Grevelshøgt. Tomas blev født paa Slottet Akvino. Fra Femsaarsalderen gik han i Skole i Klosteret Montkassin, og senere hen blev han sendt til Akademiet i Neapel. I sit syttende Aar gik han efter Gemilanos's Raad imod sine Forældres Vildende og Ville ind i Dominikanerordenen, hvorover Mor hans slet ikke kunde gi sig tilfreds og forsøgte derfor paa alle

Maader at faa ham til at gi op dette Forhavende, men forgjæves.

For at Mor hans slet ikke skulde faa fat i ham, førte de listige Dominikanere ham fra Neapel til Terracina, der efter til Anagnia og endelig til Rom. Den bekymrede Mor fulgte efter Sønnen paa alle Steder og bad om at faa tale med ham bare en Gang, men de omfindtlige og egennyttige Ordensbrødre vilde ikke gi hende Lov til det. Hendes Overtro og Gjærningshellighed gik saa vidt, at hun mente at kunne bryde igjennem baade guddommelige og naturlige Love.

Endelig fattede disse Barnerøvere den Plan at sende Tomas til Frankrige, altsaa saa langt bort, at Moren vilde gi op alt Haab om at faa sin Søn igjen. Men den skarpsindige Mor havde udforsket Plazen og tilskyndte sine tre ældste Sønner til at rive Broen, der var kommet bort fra sit Lydighedsforhold, ud af Dominikanernes Hænder til Slottet Akvino.

Her søgte Moren og Brørene at overtale ham til at træde ud af Munkestanden. Men hans Tro paa denne Stand havde fæstet sig dybt i hans Hjerter, og omendskjønt man holdt ham i god Forvaring, fandt han dog efter to Aars Forløb Anledning til at smutte ud gjennem et Vindue og komme afsted først til Neapel og senere til Rom. Man tror, at Moren, da hun saa hans Standhaftighed, endelig lod ham faa sin Villie frem. I Rom traf han den tyske Johanniterordens Stormester, der førte ham med sig til Paris; men Tomas reiste snart efter til Köln og gav sig i Lære hos Albert.

Efter nogle Aar blev han kaldt tilbage til Paris, hvor han holdt Forelæsninger. Disse var saa ypperlige, at han fik en Mængde Tilhørere. I 1255 blev han ophøjet til Doktor i Teologien. Siden efter gik han til Italien, hvor han lærte ved Italienske Universiteter, indtil han endelig fik en Pension af Kongen af Neapel og kunde tilbringe Resten af sin Levetid med Læsning. Tilslut fik han Befaling af Pave Gregor X at møde paa Kirkeforsamlingen i Lyon i Aaret 1274 og læse sin Bog imod Grækernes Vildfarelser, men denne hans Reise til Frankrige blev forvandlet til en Reise i Evigheden.

Det er at beklage, at denne Mands uforlignelige Gaver skulde være smedet i den skolastiske Teologis Lænker. Han lærte i mange Stykker rigtigt; men

Overtroen og den skolastiske Læremaade lagde sig over og fordunkede mange Sandheder, som til andre Tider vilde ha skinnet klart frem. Hans Evne til at lære fra sig var saa stor, at man kaldte ham den engleagtige Doktor.

Om hans Beskedenhed vidner det, at han afslog det neapolitanske Overbispedømme, som Pave Klemens IV vilde gi ham. Sin Kyskhed bevarte han ved alvorlig Bøn. For da hans Brødre sendte en Hore ind i hans Værelse, faldt han paa sine Knæ og overvandt ved ivrig Bøn til Gud den ækle Kvindes Tillokkelser. Han begyndte alt sit Arbejde med Bøn. Paa sin Dødssang bad han til Jesus om, at han maatte tilgive ham, hvis han i sine Bøger havde skrevet noget, som var fællagtigt, og endelig lod han Bibelen lægge paa sit Bryst og sa: Jeg tror alt, hvad der staar skrevet i denne Bog.

I den hellige Skrift, sa han, er intet, som er urigtigt, og naar man taler om gudelige Ting, maa man ikke gaa dennes Anseelse forbi. For den hellige Lære grunder sig paa den kanoniske Skrifts Anseelse, hvoraf den egentlig og med Nødvendighed har sit Udspring. Andre Læreres Anseelse gjør den kun sandsynlig. Vor Tro grunder sig paa Guds Aabenbaring gjennem Profeterne og Apostlerne, som har skrevet de kanoniske Bøger, men ikke paa en Aabenbaring, som andre Lærere har havt. Ja, Paven kan paa ingen Maade omstøde Profeternes og Apostlernes Skrifter, fordi de er Troens Grundlag i Kirkerne.

Dorscheus viser omstændeligt at Tomas's Skrifter, at han lærer rigtigt om Kristus, nemlig at Kristus efter den menneskelige Natur er blit moddelt alle guddommelige Egenskaber, at altsaa Naaden i Kristus er efter den menneskelige Natur uendelig, at den menneskelige Natur i Kristus har Del i de guddommelige Gjæringer, at han alene er Magter mellem Gud og Menneskene efter begge Naturen, og at Guds Søn ikke vilde være blit Menneske, hvis ikke Mennesket var faldt. Om Prædestinationen lærer han: Gud har ikke for de gode Gjæringers Skyld, som han forud har seet, bestemt Mennesket til Livet; han har ikke forkastet nogen ifølge en ubetinget Villie, men af Hensyn til hans bestandige Ubodfærdighed; man kan være vis paa sin Udvalgelse, naar man holder sig til Saliggjørelsens Orden.

Af Tomas's Lære om Menne-

skot fremgaar det ofte tydeligt, at Guds Billedet blev tabt ved Synden, at den medskabte Retfærdighed og Udødelighed var en naturlig og ikke en overnaturlig Gave, at det første Menneske syndede ved at vige af fra den guddommelige Aabenbaring, at ogsaa Jomfru Maria var udfanget i Synd, at den onde Lyst hos den gjenfødte er Synd, omendskjønt den ikke blir fulgt, at Arvesynden ikke blot bestaar i Mangel paa det, som er godt, men ogsaa i en virkelig ond Beskaffenhed, at den hellige Jomfru ogsaa var underkastet virkelige Synder, at ikke en Gang den mindste Synd er saaledes beskaffen, at den kan tilgives. Mange af disse Sætninger støder vistnok Tomas paa andre Steder helt om, men Lyset tvinger ham dog ofte til at bekjende Sandheden; derfor er Striden mellem Lyset og Mørket i hans Sind beklagelses værdig.

Hans Overtro kommer tilsyne ved den Del han tog i Stiftelsen af Kristi Legemsfest. Pave Urban IV lyste denne Fest til i Aaret 1264. Stødet til den gav Læren om Forvandlingen i den hellige Nadver. Den blev, som sædvanligt, anbefalet det enfoldige Folk ved falske Drømme. En Jomfru ved Navn Juliane i Lyttik skulde ha seet et Syn, hvori hun fik Befaling til at fremme denne Fest, fordi den vilde fylde et manglende Led i Kirkens Festrække. Ligeledes foregav Urbanus IV, at han ved Nadverens Uddeling havde seet Brødet i menneskelig Skikkelse, af hvilken der var flydt Blod ned i Kalken. Saaledes blev nu den usaiige Fest, der siden blev ligesom Midtpunktet for alle papistiske Fester og deres fordømmelige Afguderier, indført ved latter Opdigtelser, nægtet enkelte satte sig derimod som et skændeligt Paafund. Men Tomas maatte, som en omframt Helgen, sætte frem Maaden, hvorpaa Festen skulde fejres. Sin Munkestand holdt han altfor meget paa og forsvarede den unyttige Tiggerorden med ugrundet Heftighed. Han paastod ogsaa, at Paven var ufeilbar og vilde bevise det ved falske Vidnesbyrd af Cyrillus Alexander.

Papisterne skrævler om, at han som en Helgen, i hvis Tal han blev sat af Johan XXII Anno 1323, har gjort mange Slags Undere; at han i Bønnen ofte blev løftet 2 Alen op fra Jorden; at han somme Tider talte personligt med Apostlerne Peter og Paulus, at han af Kristus ved en himmelsk Stemme fik det Vid-

nesbyrd, at han havde skrevet rigtigt om Kristus; at han efter sin Død havde gjort mange syge friske og flere slige Ting, hvorom det er rent kjedeligt at læse.

Hans Skrifter, som man i Pavedømmet gjør mere Brug af end Bibelen, udkom for første Gang i Venedig Anno 1490.

Hertil skal vi føie et Stykke, som staar i No. 48 af Kirketiden dens VI. Bind.

— Man har længe haabet, at Pave Leo skulde være mere medgjortlig og liberal end hans Forgjænger Pius. Men dette Haab er blevet tilskamme ved Pavens Rundskrivelse af 4de August, hvori han anbefaler „den heilige Thomas's Visdom“ og hans talrige theologiske og statsretlige Skrifter som Grundlag for Lære og Undervisning overalt i Kirken. Thomas af Aquino levede i Pavedømmets Blomstringstid fra 1227 til 1274 og har ved sine teologiske Skrifter faaet Hædersnavnet „den englelige Doktor“. Han forsvarer Pavedømmet som Toppunktet af al guddommelig og verdslig Magt, hvilken alle under Saligheds Tab maa adlyde, ja selv Kongerne skulde være underordnede. Thomas er i det hele Hovedstøtten for den katolske Lære og de pavellige Anmasselser; og ligesom han under Pius d. 9de beherskede Lærestalterne i Rom, saaledes gjælder han i vide Kredse i den katolske Kirke som den fornemste Lærer, hvorfor da ogsaa Forsøget paa at indføre ham overalt var noksom forberedt. Hvad der bevæger Pavens til nu at gjøre dette, er let at indse. Han vil give de tilkommende Geistliges Undervisning det Grundlag, hvorpaa Pavedømmets Magt i dets Blomstringstid har hvilet. Men hvad vil den verdslige Magt, især den preussiske Regjering, sige dertil? Den har taget de Geistliges Undervisning i sine Hænder for at føre dem ind i den nyere Tids Dannelse og bringe dem nærmere til det nuværende Stats- og Folkeliv. Herfor sætter nu Pave Leo en Pind, idet han anbefaler som almindelig Lærer en Mand, der ikke opåder sin Mund uden at fordømme vor Tids Dannelse. Det ser ikke ud til, at den Forsoning mellem Paven og Preussen, om hvis Istandbringelse Bladene allerede forlængst have vidst at fortælle, skal ligge nær. Hvad Grund vi som Lutheranere have til at glæde os over Pavens Skridt, kunne vi tænke os, naar vi høre, at Luther kalder Thomas af Aquino „Barmen af alt

Kjætter, Vildfarelse og Evangeliets Udryddelse“, og at han, fordi man plejede at afmale Thomas med en Due ved Øret, sagde: „Ja, jeg mener, at det har været en ung Djævel.“ (Eft. „Neues Zeitbl.“ og „L. u. W.“).

Broder Taleren.

Ogsaa til Steinthal i Elsass, hvor dengang den salige Oberlin som Præst virkede med fuld Velsignelse, kom i den franske Revolutions Skrekkestider den Befaling fra Regjeringen: at den sædvanlige Gudstjenestes Festlighed skulde ophøre, Steinthalerne skulde vælge sig en Præsident, denne skulde udnævne en „Broder“ Taler, og derpaa skulde til bestemte Dage Forsamlinger afholdes, ved hvilke „Broder“ Taleren skulde tale imod Tyrannerne og raadslaae med Menigheden om Midler, hvorved Tyrannerne kunde afskaffes. Selv i Steinthal manglede det nu vel dengang ikke paa enkelte Saadanne, hvem denne nye Sag forekom ganske forførelig, ny og tillokkende, og som ogsaa gjerne vilde have gjort det med og efter, som den store Nation foregik dem med Eksempel paa. Præsten Oberlin lod følgelig sin Menighed komme sammen under Linden. Han forelæste dem den indløbne Skrivelse og tilføiede, at det var en Befaling fra deres Welske Regjering, (saaledes kaldte man i Steinthal de Franske), og da Övrigheden befalede det, maatte man ogsaa adlyde. Han holdt det for godt endnu samme Dag strax at skride til de fornødne foreløbige Raadslagninger. Først maatte der da vælges en Præsident, og da han som den hidtilværende Præst paa Stedet — for idag vel endnu engang turde tage sig Ret til først at fremkomme med sin Mening, saa vilde han give sin Stemme til den egentlige Skolemester paa Stedet og foreslog denne til Præsident. Skolemesteren vægrøde sig vel noget for dette Valg, men Oberlin bestemte ham snart til at modtage det, og saa blev da Skolemesterens Valg til Broder Præsident eenstemmig stadfæstet af Bønderne. Nu var da Touren kommen til, at Præsidenten skulde udnævne En eller Anden af Forsamlingens Midte til Broder Taler. Men hvem var vel bedre skikket hertil end den hidtilværende præst, Oberlin! Valget blev ved Forsamlingens lydelige Bifaldsraab bekræftet. — „Nu bliver da Spørgsmaalet,“

fortsatte Oberlin, „hvilket Huus og hvilken Dag vi vilde vælge til vore Forsamlinger? Broder Præsidentens Huus har blot en eneste stor Stue: Skolestuen. Men der kan neppe Halvparten af os faae plads, især da ogsaa Qvinderne gjerne vilde være Tilhørere sammen med os; i det hidtilværende Præstehuus er Rummet ogsaa indskrænket, og saaledes ved jeg i hele Steinthal intet mere hensigtsmæssigt Huus til vore Forsamlinger end den Kirke, vi hidtil have benyttet.“ — Hertil gave Bønderne almindeligt Bifald. — „Hvad nu Dagen til Forsamlingernes Afholdelse angaaer“ sagde Oberlin, „saa passer ikke Mandagen, fordi Mange reise paa denne Dag til Markedet i Strasburg. Det samme er Tilfældet Onsdagen og Fredagen. Jeg tænkte dog, at den meest passende og beqvæmste Dag vilde være Søndagen og da især Formiddagstiden fra Kl. 9 af.“ Bønderne gave ogsaa hertil deres fælles Bifald. Da nu Bønderne om Søndagen kom i Kirken, stod „Broder“ Taleren i Nærheden af Alteret paa den flade Jord. „Hvad synes Eder,“ sagde han til dem, som forsamlede sig om ham, „skulde det ei være bedre, at jeg stillede mig paa den hidtil benyttede Talerstol; vi ere her for fattige til at lade os forfærdige en ny, og deroppe kunne I jo bedre see og høre mig.“ Bønderne vare ogsaa heri enige med ham. Den nye Broder Taler traadte nu op paa Prædikestolen. Han tog atter Regjeringens Befaling op af Lommen og forelæste dem. „De Welske“ sagde han, ville altsaa, at vi skulde tale imod Tyrannerne og raadslaae sammen om deres Afskaffelse. Tyrannerne have nu i gamle Dage været de og de, og disse have gjort det og det. Her i vort stille Steinthal have vi rigtignok ingen saadan Tyrann; det vilde altsaa være forgjæves at tale imod en saadan. Men jeg ved alligevel at nævne og beskrive for Eder nogle Tyranner, som ei alene holde til i Steinthal og i Eders Huse, men endogsaa i Eders Hjerter. Og imod disse Tyranner (Mord, Ægteskabsbrud, Horeri, Kjødslust og alt ugudeligt Væsen) vil jeg altsaa her føre Ordet, ligesom jeg ogsaa vil nævne og beskrive Eder det bedste Middel til at afskaffe disse Tyranner, og dette er intet andet, i al Evighed intet andet, end den i Jesu Christo tilbødne Frelse.“ — Da præsten en Tidlang havde vedblevet at tale, sagde han: „Skulde det ikke være bedre for mig og for Eder

Pacific Lutheran University, Pacifland, Wash.

Skolens Maal er ved grundig Undervisning og kristelig Tilvægn og Tugt at forberede Gutter og Piger for et nyttigt Virke i Livet.

For hvem denne Skole er berejnt:

1. for dem, som vil blive engelske Skolelærere.
2. for dem, som vil blive Forretningsmænd; derfor læres her „Bookkeeping“, Hurtigskrift „Typewriting“ o. s. v.
3. for dem, som vil lære Norsk, Tysk, Latin o. s. v.
4. for ældre Personer, som vil lære Engelsk, Regning, Skrivning o. s. v.

Man skal faa Nytte af sit Ophold, enten man kan være her lang eller kort Tid, enten man kan noget eller intet, naar man kommer.

Quod det koster

er kun mellem \$2.75 og \$3.00 per Uge for Undervisning, Kost, Værelse, Lys og Varme.

for Konfirmander og Børn

i Religionsakoleafdelingen koster det hele fra \$1.50 til \$2.00 per Uge.

fra Tacoma til Pacifland

kommer man paa Jefferson Ave. Street Car og Lake Park Motor ret forbi Skolen; eller man tager Puyallup Str. Car til Fern Hill og spadserer derfra.

Begjæring om Oplysninger og Optagelser sendes til

N. J. Hong,
Pacifland, Wash.

Kom Seattle menighed ihu Se artiklen i „Herold“ no. 8 for dette aar. Indbetal eders bidrag til eders respektive prester, derved spares postporto. Gud elsker en glad giver!

Abstracts of Title,

to all Lands in Pierce County
Furnished by
Commonwealth Title & Trust Company
Cor. 12th St. & Pacific Ave.
Telephone 101. Tacoma, Wash.

PACIFIC HEROLD

udkommer
hver Fredag

Udgivet af

Pac. Luth. Univ. Ass'n.
PARKLAND, WASH.

Redaktør:

Rev. B. Harstad.

Abonnenters Vilkaar:

Et Aar i Forskud 50 Cts.

Et Aar til Danmark eller
Norge 75 Cts.

Betaling sendes til Rev. T.
Larsen, Parkland, Wash.
Man bør helst sende Pengene
i Money Order, som lyder
paa Parkland, Wash.

ogsaa at synge lidt imellem? Og
da vi ingen andre Sange kunne,
skal vi da ikke af vor hidtilvæ-
rende Sangbog benytte denne el-
ler hin, Eder Alle velbekjendte
psalme?" — Fredeligen og i
Guds Glæde sang og bad da Bøn-
derne sammen med deres Pastor,
og mange fromme Sjæle fra Om-
egnen, hvem denne Slags For-
samlinger, og hvad der blev taft,
behagode bedro end de, som man
holdt paa andre Steder, forsam-
lede sig om Oberfin og hans
Steinthalere og fandt der Veder-
qvælgelse og Trøst i hin Tid, saa
fuld af stor baade ydre og indre
Nød. —

Fra Wilbur, Wash.

Trefoldigheds Søndag, femte
Juni var det folksomt i og om-
kring Pastor Nissens Hjem, lidt
udenfor Byen.

Forstaaelsen var den at Menig-
heden om Eftermiddagen skulde
være sammen hos sin Prest for
at fejre Danmarks Grundlovsdag
med Sang og Taler.

Men det viste sig, at dette for
en Del var et Paaskud for at
bringe sin Prest en Overraskelse;
thi medens Kvinderne holdt paa
at pakke ud af de medbragte
Kurve kjørte en Vogn frem for
Døren og ud af den bragtes en
kostbar Komfyur og et smukt
Sengested, som var tilveiebragt
ved en i al Hemmelighed fore-
tagne Subscription, samt end-
videre fra et Menighedslem Mel
og Kartofler.

Det morsomste af alt var at
saavel Presten som hans Kone
var aldeles uvidende om at noget
saadant var igjære.

Han stod som himmelfalden og
hun græd af Glæde.

Prestefamilien har ved flere
Leiligheder erfaret at der er Ad-
skillige inden Menigheden, som
holder af dem og eftersom den
kirkelige Erkjendelse vokser vil
visselig denne Menighed vide at
skaffe en tro og pligttopfyldende
Sjælesørger sorgfult Livsophold.

Efter at nu den første Overra-
skelse var over bænkedes man
om Bordene og nød af de med-
bragte gode Sager.

Saa blev der Tale for Danmark
hvorefter man sang: „Der er et
yndigt Land“, saa Taler for Ame-
rika, Norge og Sverige osv. led-
saget af passende Sange.

Saa kom Kvælden og Farmer-
ne maatte tænke paa at komme
hjem til sine vante Sysler.

Hveden staar godt omkring
Wilbur; blot man ikke faar Frost
saa vil man vistnok faa en lige-
saa god Avling iaar som ifjor.

Bliver det Tilfældet, saa bliver
der ogsaa Brug for Arbeidskraft
heroppe, naar Høsten kommer.

Bagtetens Raab.

Samvittigheden er Sproget for
hin skabende Aand, som svæver
over Menneskehjertets chaotiske
Dybde og bevæger dets indre
Vande, forat det kommende Men-
neske, der skal bestaa hisset, kan
blive uddannet og vinde en Skil-
kelse. Den er ogsaa Sproget, for
en profetisk Aand, som midt i det
Nuværende ser og vil det Tilkom-
mende. Ogssaa over Naturen
svæver og raader denne profeti-
ske, efter det Tilkommende sø-
gende Aand. Den er Skabning-
ens Suk, der længes efter Guds
Børns Frihed. Samvittigheden
i Mennesket taler tillige i Over-
ensstemmelse med det samme
Sprog som „Skabningens Suk“
og forstaar den Aand, der i Sam-
klang med ham oftere ogsaa taler
ud af Naturen. — En Soldat blev
saaledes inderlig opvækket ved
Synet af et af Vinterfrosken af-
løvet, tilsyneladende uddødet
Træ, — en Morder ved Synet af
en sønderhuggen Slange, — en
anden blev inderlig forskrækket
og opskrammet ved Skriget af
de mod Jorden flyvende Ravne.
Netop paa samme Maade blev en
Landmand i Schweiz opvakt ved
det natlige Raab af en Vagtel
inde iblandt Kornet. Denne Land-
mand, i hvis Landshy, Bodeus og
Syndsforladelsens Ord rigelig
prædikedes af en from Prædikant,
vilde alligevel undflye denne
Aandens vækkende Stemme og
varjen Nat paa Veien til Ægte-
skabsbrud — saaledes aftsaa og-
saa til Døden. Da hører han i

Tacoma Market.

HVEDE,

Club..... pr. Bushel 95c
Blue stem.... " " 98c

HAVRE, HØ ETC.

Havre, hvid, pr. Ton \$26 til 27.00
Hø, Timothei " " 13.50
" Kløver " " \$8 til 10.00
" Alfalfa " " 8.00
Halm " " 6.00
Mais " " \$23.00
Bønner pr. bush. 2.75
Tørrede Erter pr. 100 lb. 1.75
Grønne " " 2.25
Hunde.... pr. Pund 0 Cts.

FLOUR.

Olympic..... pr. bbl. \$4.75
Swan..... " " 4.75
Snowball..... " " 4.65
Idaho..... " " 4.10
Daisy..... " " 4.25
Big Bend..... " " 4.50
Havremel..... 100 lb. 2.87
Rugmel..... " 2.15

FEED.

Knust Byg pr. Ton. \$28.00
Bran " " 15.00
Shorts " " 17.00
Chicken feed " " 26.00
Chop " " \$18.00
Knust Mais " " 23.00
Oljekage " " 38.00

POTETES.

Burbanks pr. Ton \$8.00
Gulrod pr. 100 Pund 40 Cts.
Rødbeder " " 50 Cts.

FRUGT.

Jordbær pr. crate \$1.00
Apelsiner " Box. \$2.50 a 3.00
Lemoner " " \$1.75 a 2.50

SMØR OG OST.

Wash. Meierl Smør pr lb. 18c
Øst. " " pr. lb. 18c
Ost pr. lb. 12c

ÆG, HØNS etc.

Høns pr. Dusin \$4.00 a \$6.00
Gjæs " " 9.00 a \$9.50
Kalkuner " lb 12 a 13c
Æg " Dusin 18c

KVÆG, FAAR OG SVIN.

(Levende Vægt.)

Stude pr. 100 lb \$4.50
Kjøer " " 8.50 a \$3.75
Svin " " \$4.50
Faar " " \$4.25

Bekjendtgørelse.

Alle Prestor i Pacific Distrikt
af den Norske Synode anmodes
herved om at indsende sine Ind-
beretninger og Parochialrap-
porter til Pastor L. C. Foss,
Stanwood, Wash., og ikke til
mig. B. Harstad.

Sutherst Pilgrim Hus

No. 8 State St. New York

Hermede Hus bed det nye Landingssted for Emigran-
ter Barge Office

Artikletat Overberg for And-
vandreere og andre Rejsende

Pastor E. Petersen, Emigrantmission-
ær, træffes i Pilgrim-Hus og
faar Emigranterne til med
Raad og Taad.

Hoff, som kommer fra Vesten, hører med Be-
line Street Car lige til Døren.

Komplet Udstyr

af Sko og Støvler for Alaska-
farere faaes hos vor erfarne
Skohandler og Skomager S.
Olson 1109 Tacoma Ave.

Gaa og se dig ud, hvad du
ønsker, og du skal se, at
Olson baade har, hvad du
trænger, og kan sælge vel saa
billigt, som nogen anden hand-
lende.

P. HOLMGREN,

MERCHANT TAILOR

ORDERS PROMPTLY EXECUTED
PRICES LOW.

951 R. R. Str. TACOMA, WN.

Pacific Distrikts Prestor.

Berg, N. I. Kalispell, Mont.
Blakkan, I. 201 Everett, Wn.
Brevig, T. L. Port Clarence
[Alaska.]

Christensen, M. A. Genesee, Ida.
Foss, L. C. Stanwood, Wash.
Gundersen, H. M. 119 Pontius
[Ave. Seattle, Wash.]
Grønsberg, O. 1414 10th Street
[Oakland, Cal.]

Hagoes, O. Lawrence, Whatcom
[Co. Wash.]
Harstad, B. Parkland, Wash.
Hoel, C. S. B. 1631 Howard Str.
[San Francisco, Cal.]
Holden, O. M. Astoria, Oregon.
Ingebrigtson, C. B. Rockford,
[Wash.]

Jensen, A. H. Cor. A. & Pratt
[Strs. Eureka, Cal.]
Johanson, J. 521 Nelson Ave.
[Fresno, Cal.]

Larsen, T. Parkland, Wash.
Mohl, Chr. 165 San Carlos Ave
[San Francisco, Cal.]

Nissen, L. Wilbur, Wash.
Pedersen, N. Silverton, Oregon.
Rødsator, Theo. A. Anaconda,
[Mont.]

Sperati, C. A. 2550 S. J. Street
[Tacoma, Wash.]

Stensrud, E. M. 2017 Howard
[Str. San Francisco Cal.]

det unge Korn, paa hvilket Stjernerne saa alvorlig skinne ned, Raabet: „wak de wak“ fra en Vagtels Mund. „Vaag“ siger Stemmen til ham i hans Hjerte, — „vaag“, siger Vagtefen, „vaag og bed.“ Da staar han et Øieblik stille, — i det andet falder han paa sine Kna, i det tredje udgyder han Taarer af inderlig Anger. Grædende og sørgende, men takkende Gud vender han om igjen til sit Hus, til sin Familie. Og saa ofte den onde Lyst vilde reise sig, tonede og saa Vagtelraabet i hans Indre: „vaag og bed,“ og han skreg til Gud i Jesu Kristo om Forladelse og Bistand, og denne hjælp. — Lykkelige Landmand, at du ikke boede i en Menighed, hvor en Prest, istedetfor med Kraft og Overbevisning at forkynde om Frelsen og Redningsmanden Kristus, prædikede Mester Intet-Grib, hin store geistlige Talers Æsthetik. Vagtefen vilde da forgjæves have raabt for dig!

Fra Alaska.

Lake Bennet, 18de Juni '98.

Kjære Herold.

Da jeg har en liden tid tilovers, vil jeg sende Herold nogle linjer. Om Hverdagene er vi i travl virksomhed med at bygge baade, men paa Søndag skal vi ud og „prospecte“ — ja vi er ikke i Alaska for morskabs skyld.

Harstad reiste herifra den 8. Juni. Naar han kom ned til Tagisk Lake haabede han at faa breve hjemmefra. Han har arbejdet meget haardt paa denne reise, men han ser bedre ud end før. Han følte sig meget vel og var ved godt Mod.

Det er underligt, hvorledes jeg og Form. Harstad har stødt paa hinanden under vor vandring.

Det begyndte i Zumbrota, Minnesota, da jeg gav ham min stemme til distriktsformand. Og nu er vi begge komne saalangt som til Alaska omtrent med det samme maal for Øie, nemlig at bedre vor økonomiske stilling. Gud ved, om det nu vil lykkes. Maatte Gud af sin naade velsigne og bevare os heroppe i dette folketomme og golde land uden om folkeskikken. En uge efter Harstads afreise kom Vikingerne fra San Francisco ned fra Lake Lindemann og gjorde sig færdige til reisen, men de gaar frem med større ro og gjør sig vel færdige, før de seiler. Her var mellem 4 og 5,000 Baade seilfærdige fra Lake Bennet, da Isen brød op. Det var et griben-

de syn at se alle disse hundreder af baade søtte seil.

De seilede naturligvis ikke alle paa en dag, men nu er de fleste dragne afsted. Den sidste af mine bekendte var M. Lind fra Oldtown, Tacoma; han reiste i-gaar aftes. Her kommer ned nogle nye emigranter hver dag, men det er ikke svært mange. Her reiser 3 vakre dampere ud fra Bennet flere gange om ugen, nemlig „Ora, Flora og Nora“; dertil kommer en gauske stor og pen damper „Yodard“, som er bygget af Jern, og endda er her 2 til foruden nogle nafta baade. Her averterer man, at man vil tage en Mand til Dawson for 12 dollars. Om man kan gjøre det, ved jeg ikke. Jeg beklager mange stakler, som er gaaet ind næsten blottede for alle ting, baade Mad og Klæder, med haab om at faa godt arbeide og høj løn, men hvem kan skaffe arbeide til saa mange tusinder?

Jeg ser ofte mænd, som har været i Dawson og over alle disse trakter i flere Aar. Jeg talte med en, som reiste over White-pass trail for 13 aar siden. Saa-danne mænds erfaring er en god ting at høre og faa forstand af. Idag har jeg hørt, at prisen med steamer fra Bennet til Dawson er \$50 og 75 foruden kost. Kosten er \$1 for hvert maaltid. Reisen varer mellem 4 og 5 dage, ifald man kan bringe emigranterne frem. Men der er mange, som tviler paa det. Af de saakaldte 400 har jeg set Lord Sackville West fra England, Nordenshold junior fra Sverige, George Elliot, Captein Jac Crafford og endda flere.

Ja jeg faar da bede om undskyldning for alt dette tøv fra Lake Bennet. Med de bedste hilsninger til bekendte i Parkland tegner jeg mig med agtelse.

C. Hordness.

Beder du om din Omvendelse?

En Prest besøgte Skolen i sin By og spurgte Børnene blandt Andet, om de lærte Bibelsprog udenad. De svarede Ja, og nævnedes det Sprog: „Bliver ikke trætte af at gjøre Godt!“ 2 Th. 3, 13. Præsten tang nogle Øieblikke, derpaa sagde han til en af Gutterne: „Hører du, hvorledes Børnene derude paa Gaden skjælde hverandre? Gaa ud til dem, og sig: „Bliver ikke trætte af at gjøre Godt!“ Smilende svarede Gutten: „De gjøre ikke Godt!“ Dasagde presten: „Ser I, Børn, at vi først maa begynde

* * Mt. Tacoma Route * *

Tacoma & Columbia River Ry.

TIME CARD.

Effective June 1, 1898.

Leave Lake Park.	Arrive Tacoma.	Leave Tacoma.	Arrive Lake Park.
*7:00 A. M.	*7:40 A. M.	*7:45 A. M.	*8:25 A. M.
8:30 A. M.	9:10 A. M.	9:45 A. M.	10:25 A. M.
12:00 M.	12:40 P. M.	1:45 P. M.	2:25 P. M.
4:30 P. M.	5:10 P. M.	5:15 P. M.	5:55 P. M.
6:00 P. M.	6:40 P. M.	6:45 P. M.	7:30 P. M.

*) Except Sunday.

Connects Tuesday, Thursday and Saturday with Stage Line for Benston, Glenis, Eatonville, Meta, Elbe, Ashford, Longsmire's Hot Springs and Mineral City, carrying freight, passengers and mail. For further particulars apply to

E. O. Erickson Agt.
Parkland, Wn.

E. G. Dorr, G. F. & P. A.
Tacoma, Wn.

Lindahl

Photographer.

Studio 919 C Street.

TACOMA, WASH.

at gjøre Godt, førend vi kunne vedblive dermed! Lærer derfor først det Sprog: Omvend du mig, saa bliver jeg omvendt; først da, naar Eders Bøn er bleven opfyldt, kunne I paaminde Eder om ikke at blive trætte af at gjøre Godt!“

Joh. 6, 44. Ingen kan komme til mig, uden Faderen, som mig udsendte, faar draget ham.

Kan du bede den femte Bøn.

En liden Gut, der ofte trattede med sin Søster og levede i Ufred med hende, hørte i Skolen den femte Bøn i Fadervor forklaret. Da han siden skulde bede hjemme med sin Moder, standsede han ved den femte Bøn og begyndte at græde. Han følte meget vel, hvorledes han her bad, at Gud ikke vilde forlade ham hans Synder, efterdi han selv ikke vilde være overbærende mod Andre.

Sir. 28, 2. Forlad din Næste, hvad han har gjort dig Uret i, og bed derefter, saa skulle og dine Synder løses.

Til dem, som har Skat at betale paa Land og Lotter i Pierce Co. Wash.?

Nu kan Skatten for 1897 betales; Vi vil ogsaa i Aar betale Skat og sende Kvittering til dem, som sender os 35 Cts. for hver Lot med nøagtig Opgave af Lots Blocks og Addition

En del Venner sender os en større Pengesum, end der udkræves for Skatten, med den Bemærkning, at det som blir tilovers kan jeg beholde for mit Bryderi.

Her vil jeg bemærke, at Over-skudet gaar til Universitetskassen og kommer Skolen til gode.

T. L.

Bekendtgørelse.

Det 4. ordentlige Møde for Pacific Distrikt af den norske Synode afholdes, om Gud vil, i Silver-ton, Oregon (Past. N. Pedersens Kald) fra 8 til 14 Juli, (begge Dage iberegnet.)

Forhandlingsgenstande:

- 1.) Om Synden, Ref. Pastor Bløkken, Suppl. Past. Hagoes.
- 2.) Hvorfor en luthersk kristen bør slutte sig til en rettroende Menighed, Ref. Past. Grønsberg, Suppl. Past. Christensen.
- 3.) Religionsskolens Nødvendighed, Ref. Form. Harstad, Suppl. Past. Ingebrigtsen.
- 4.) Valg af Distrikts Embedsmænd.

Glem ikke at mælde Deres Ankomst i god Tid til Past. N. Pedersen, Silverton, Oregon.

J. Johansen, Sekretær.

Pacific Distrikts Prestekonferens møder i Silverton, Oregon, d. 15 Juli og følgende Dage.

O. G.

Mærk!

“Cut Rate Railroad Fare” til Pacifickysten.

Paa Grund af Railroad Krig mellem Canadian Pacific R. R. og de øvrige Stillehavsbaaner, koster Billetten nu mellem St. Paul og Seattle eller Tacoma, Washington \$10.00 og til Portland, Oregon, \$15.00 — Silverton ligger 45 Mil syd for Portland — over Great Northern og Northern R. R. Over Union Pacific R. R. fra Sioux City eller Omaha til Portland for \$20.00. Denne fare gjælder begge Veie. Naar man kjøber Billetter, betaler man henholdsvis det dobbelte, \$20.00, \$30.00 og \$40.00, men faar sig udbetalt det halve, naar man naar sit Bestemmelsessted.

N. Pedersen.

Mærk!

Alle, som agter at deltage i Pacific Distrikts Møde, bedes melde sig til Undertegnede senest inden 20de Juni.

N. Pedersen.
Silverton, Oregon.

Er du glad i din Gud?

En Fremmed traf ved Kirke-døren en Fattig, som han hilsende venligt med de Ord: „Gud give dig en glad Morgen!“ Den Fattige takkede, men svarede derhos: „Jeg kan ikke erinde, at jeg nogensinde har havt en sørgelig Morgen!“ — „Nu, saa give Gud dig megen Lykke,“ vedblev hin. „Jeg har endnu aldrig havt Ulykke,“ var den Fattiges Svar. Forundret over disse besynderlige Ord bad den Fremmede ham om nærmere Forklaring, hvorledes han mente dette. „Jo, svarede den Fattige; jeg sagde, at jeg aldrig har havt en sørgelig Morgen, og det er sandt. Thi hungrer jeg, saa lover jeg Gud; fryser jeg, saa lover jeg Gud. Ved Alt, hvad Gud gjør, saa lover jeg ham, det maa regne eller storme, og derfor anser jeg Intet, som sker, for sørgeligt. Jeg sagde, at jeg endnu aldrig har havt en Ulykke, og det er ogsaa sandt; thi jeg ved, at Gud gjør intet Ondt. Sender han mig Glæde eller Sorg, saa holder jeg det for det Bedste og modtager det med Glæde; thi alle Ting maa tjene dem til Gode, som elske Gud.“

ps. 73, 28. Men det er min Glæde, at jeg holder mig til Gud, og sætter min Tillid til Herren, at jeg kan forkynde alle dine Gjæringer.

Jernbanen tager \$2.00 for tur og \$3.00 for tur og retur, mens paa baaden er det \$1.50 og \$2.50.

Ingen, som besøger vesten og kommer saa langt som Portland, maa forsømme at se indom til Astoria og betragte paa nært hold det verdensberømte Columbia laksefiskeri. Desuden kan vedkommende, om han ønsker, tage trænet lige til seaside, og beskue det store ocean. Ifald han har det travlt, kan han reise ned til Astoria om morgenen, være hernede en 7 timers tid og reise tilbage samme dags aften. Dette er i al korthed.

Venligst
O. M. Holden.

Betalt for Herold.

Harald Sorasa, T. K. Skov, St. Paul, Minn, hver \$1.00, L. Rasmussen, Aberdeen, Wash, John A. Buslee, Lars Larson, Chicago, Ill, G. Jurgenson, Wilbur, Wash, E. A. Grimso, New man Grove, Nebr, Olaf Arveskang, Leeds, N. Dak, Miss Bertha Larsen, Tacoma, Wash, hver 50 Cts.

Bidrag til Pac. Luth. University.

Konfirmations offer fra Vor Frelsers Skandinaviske Evangeliske Lutherske Menighed (Past. Lauritz Nissens kald,) Wilbur Wash, \$11.50.

Parkland, Wash. 7de Juli, '98.
T. Larsen, Kasserer.

Pastor Nissen bekjendtgjør, at han har til Salgs følgende Bøger:

Mau, E. Fire hundrede Fortællinger for Skolen og Livet. Indb. \$1.50
Schmidt, Harald, Troesvidnerne, en Forklaring over Martyr- og Helgennavnene i Almanakken, 128 Sider, Omslag. 0.35

Adresse: Rev. L. Nissen, Wilbur, Wn.

J. C. PETERSEN,

PARKLAND, WASH.

Practical Horse-Shoer

and

Wagon - Maker.

All kinds of Repairing done at Reasonable Prices.

Give me a call,

THE METROPOLITAN BANK

I Vanderbilt Building. Hj. af Pacific Ave. og 13de St.

Åben daglig fra Kl. 10. til 3.
Lørdag fra Kl. 10. til 12.

D. V. Cassav.
C. W. Guse.
O. G. Selvig.
F. G. Vandervelt.

President
V. President.
Cashier
Asst. Cashier.

4 per ct Rente

Renterne udbetales hver 6 Maanedes, 1ste Januar og 1ste Juli. Udbetalingen paa alle Sted r i Europa. De skandinaviske og det tyske Sprog tales.

SCANDINAVIAN-AMERICAN BANK

BERLIN BLDG. COR 11th & Pac. Ave.

CAPITAL, : 100,000.

A. G. Johnson, President
O. Stetebach, Vice President
O. G. Svatvold, Cashier

Betaler 5 per Cent Rente paa Spareindbetalinger.

Kjøber og sælger Vexler paa alle levende Væer i de Forenede Stater, Canada og Europa, samt "Money Order" paa alle Postkontorer i Norge, Sverige Danmark og Finland.

General Agenter for de største transatlantiske Lampfabriks Viniere.
Agenter for alt usolgt N. P. W. Vand i Washington.

A. S. Johnson & Co.

Paints, Oils, Brushes, Wall Paper and Glass.

Estimates Given on Papering and Glazing.

We Carry a full line of Wall Paper and
Room Mouldings, Sash
and Doors.

1309 PACIFIC AVENUE.

TELEPHONE 505. Tacoma Wash.

Where is the place They Save Money?

In buying your groceries it would be well to see that your Store is reliable and if their goods don't prove as they represent it return it and get your money back.

We quote you a few prices as follows:

Olympic Flour	\$1.25 per 50lb, per 100 \$4.90
White Swan Flour	1.20 per 50lb, per 100 4.80
White Rose Flour	1.15 per 50lb, per 100 4.50
Gold Dust Flour	1.10 per 50lb, per 100 4.30
Winnchaha Flour	90 per 50lb, per 100 3.70
Big Bend Flour	1.15 per 50lb, per 100 4.50

We have a brand of Flour put up especially for our trade called the Idea which we guarantee to give satisfaction. Ideal Flour per sack \$1.20, per 100 \$4.30.

5 Gl. Kegs Gold Drip Syrup	80c.
Fruit Jar's measure, pts 55 & Quarts 65c ½ Gl. 75c.	
Arbuchles Coffee,	15c.
2 lbs Luxury Coffee which is better than Arbuchles	25c.

EBERT'S GROCERY.

1338 Pac. Ave. and 1339 R. R. St.

TACOMA, - - - - - Wash.